Ponedjeljak, 07.02.2011.g.

Već nekoliko dana "rastrgan" sam u razmišljanju i osjećaju da nekako pomirim moje duhovne potrebe i želje, sa svakodnevnim životom. Svaki dan imam sve više i više molitvi koje bi htio da se molim za druge jer su VELIKE POTREBE SVIH LJUDI KOJE MI GOSPODIN ŠALJE NA M
OJ
PUT.
I ja bih to htio i to mi je prekrasno.

S druge strane imam i svojih svakodnevnih obveza. I prema mojoj obitelji, naročito prema supruzi, i prema odgovornostima u svakodnevnom životu. Već sam neko vrijeme bez posla i prihoda. I JA ZNAM DA ĆE GOSPODIN, KADA ZA TO DOĐE VRIJEME, TOČNO MI POKAZ
ATI ŠT
O I
KAKO
TREBAM
RADITI.
I
ONDA
ĆE
TO
BITI
PO
BOŽJEM.
JA
SAM
U
TO
POTPUNO
SIGURAN
JER
GOSPODINU
BESKRAJNO
VJERUJEM.
SVE
MI

JE
DAO
PA
ĆE
MI
DATI
I
TO
JER
SAM
MU
PREDAO
SVOJ
ŽIVOT
NA
UPRAVLJANJE.

No, drugi oko mene, ljudi koji su mi beskrajno dragi, kao moja supruga ili moja djeca, rodbina i prijatelji, očekuju da počnem, onako po ljudski, NEŠTO RA
DITI
I
PRIVREĐIVATI,
DONOSITI
NEKU
PLAĆU
ILI
ZARADU.
Teško me takvog
kakav sam sada prihvaćaju.

A ja se svako jutro pomolim Svetom Josipu za moj posao, da se moli kod Gospodina za to. I ZN
AM
JA
SIGURNO
DA
ĆE
TO
GOSPODIN
RIJEŠITI
KADA
ZA
TO

DOĐE
VRIJEME.
No, ponekad me zlo uspije "nadmudriti" te mi, radi tih svih očekivanja oko mene i moje, ponekad, slabe vjere, proba "usaditi" neku sumnju i nevjeru
u Gospodinov put za mene.

I tako sam danas ujutro poslije mise sjedio i u sebi razgovarao s Gospodinom oko toga da neka ne dozvoli da budem nekoristan, da neka mi dadne da nešto radim, i sl. Iznosio sam mu one sumnje koje mi je nekako zlo uspjelo "usaditi".

I tada, odjedanput, dođu mi u misli riječi "TI SI MENI KORISTAN".

U prvom trenutku bio sam malo zbunjen, kakve su to riječi, da li me to zlo opet nešto mota. I nakon nekoliko sekundi shvatim DA MI JE TO REKAO GOSPODIN. I KRENULE SU MI SUZE. Sjedim u kafiću na kavi i plačem.
PREKRASNE
SUZE.

I počnem si razmišljati o tim Gospodinovim riječima. Što mi je htio reći? Rijetko mi se događa da doživim, kako to kaže jedna moja prijateljica u vjeri, KONTAKT S GOSPODINOM. Ona taj osjećaj i kontakt puno češće osjeti. Jednostavno ga osjeti. Ja to baš i nemam često bez obzira što sam puno u duhovnosti i preko mise, i preko molitve, i preko čitanja vjerske literature i drugog. Zato sam se morao malo sabrati da vidim najprije da to nije po zlu koje jako voli da se "ubacuje" u naše misli "glumeći" Gospodina i njegovu volju. Zaključio sam da nije.
TE
RIJEČI
ZLO
SIGURNO
NE
BI
ZA
MENE
UPOTRIJEBILO.

Zatim sam počeo razmišljati o tome što mi je Gospodin htio reći. I za čas sam shvatio. DOŠAO MI

JE
POMOĆI
U
SVIM
TIM
SUMNJAMA
I
DILEMAMA
KOJE
SAM
NAPRIJED
NAVEO
A
KOJE
MI
JE
ZLO
POKUŠALO
USADITI
U
MENE.

Zna Gospodin da mi ne treba sve to obrazlagati jer mi je dao puno darova da sve to shvatim i da ću ja naći sve potrebne odgovore koji su za mene bitni. Ali, vidio je DA SE MUČIM PA ME H
TIO
OHRABRITI
I
POTAKNUTI
RIJEČIMA
KOJE
MI
JE
REKAO.

HTIO MI JE POKAZATI SVOJU LJUBAV.

Nije htio da dalje se sa tim mučim. Htio mi je potvrditi da, sve što činim, činim po Njegovoj volji.

Tu mi ponovno u misli dolazi Sveta Faustina kojoj je Gospodin jednom rekao: ***"...****NAJVEĆU ČA*
ST
ISKAZUJEŠ
MI
PODLAŽUĆI
SE
MOJOJ
VOLJI.
TIME
PRIVLAČIŠ
MORE
BLAGOSLOVA
NA
SEBE.
NE
BI
MI
SE
POSEBNO
SVIĐALA,
KAD
NE
BI
ŽIVJELA
PO
MOJOJ
VOLJI."
Rekla je Sveta Faustina da je spoznala da Gospodin ne nagrađuje za ishod nekog djela, nego za iskrenu volju i nastojanje. Kad sve činimo što je u našoj moći, ostalo ne pripada više nama i stoga najžešće oluje ne mogu smetati dubinama našeg mira.
TADA
U
NAŠIM
SAVJESTIMA
BORAVI
VOLJA
BOŽJA.

Tako je i meni Gospodin, ovim riječima koje su samo meni potpuno jasne, potvrdio da činim po Njegovoj volji, da sam na dobrom putu, da neka tako nastavim, pa sam čak i

osjetio potrebu da pojačam svoj trud. A time mi je i potvrdio da me voli i da će me voditi.

TO MI JE TREBALO. Ne da mi otkrije neki novi put ili da me skrene s ovog puta. Ne, samo da mi odagna sumnje kojima me zlo počelo, u istom času s više njih, obasipati. Jer zlo me konstantno "drži budnog". Stalno vidim i osjećam da me "bocka". Ali, kada vidi da ne idu već prokušana zla oružja i da nemaju rezultata, smišlja nove i nove. I više njih odjedanput.

I nije Gospodin mislio da ja sam neću moći iz toga. Mislim da ne. On mi je samo htio pokazati da je On tu i da me voli. I da vršim Njegovu volju.

O KAKO JE TO PREKRASNO KADA ZNAŠ DA VRŠIŠ BOŽJU VOLJU I KADA TI TO SAM BOG POTVRDI.

NE ZNAM ČIME SAM JA TO GRJEŠNIK ZASLUŽIO. VALJDA JEDINO S TIME ŠTO SAM BIO VELIKI GRJEŠNIK A ON JE I RADI TAKVIH DOŠAO NA ZEMLJU. RADI VELIKIH GRJEŠNIKA.

JER PRAVEDNIK ĆE ŽIVJETI I OPRAVDATI SE PO SVOJOJ VJERI DOK SE GRJEŠNIK M OŽE
OPRAVDATI
SAMO
PO
BOŽJOJ
MILOSTI.

A vi se dajte zapitajte, kada se nađete u nekim dilemama i sumnjama, DA LI VRŠITE VOLJU S VOJU
ILI
VOLJU
GOSPODINOVU.
Jer, ako vršite volju Gospodinovu
ON
ĆE
VAM
U
SVEMU
POMOĆI.
Ako ne vršite Njegovu volju bit će te u stalnim sumnjama i dilemama. Jer Gospodin nam je svima dao ono što je najvrednije za nas ljude,
ČIME
NAM
JE
POKAZAO
DA
NAS
VOLI
I
POŠTUJE,
SVOJU
VLASTITU
VOLJU.
S
KOJOM
MOŽEMO
ČINITI
KAKO
MI

HOĆEMO.

Ali, samo onda, kada je naša volja usklađena s Gospodinovom voljom, mi se osjećamo ispunjenim i zadovoljnim i mirnim. U svim drugim situacijama to nije tako. Tako ćemo onda lako prepoznati i djelovanje zla, a isto tako vršenje svoje volje po isključivo našim ljudskim mjerilima. I nemojmo se onda čuditi što će stvari ići po zlu i što ćemo se loše osjećati.

VRŠIMO BOŽJU VOLJU PODLAŽUĆI MU SVOJU VOLJU. I BIT ĆEMO I SRETNI I MIRNI I ZADOVOLJNI.
ON
ĆE
BITI
S
NAMA.

ZATO TI SLAVA I HVALA GOSPODINE, BLAGOSLOVLJEN BIO U VIJEKE.